

மாதிவள் இலயைனெனில் வாழ்தல் இலயைனெனும்
காதல் நடுஞ்சக் காந்தமும், நாணத்
திரகைக்குட் கிடந்து துடிக்கும் சயேழிழை
நடுஞ்ச இரூம்பும் நரூங்கும்! மணம்பறும்!

புணர்ச்சி இன்பம் கருதாப் பவையின்
துணைப்பாடு கருதும் தயனோன், திருமணச்
சட்டத் தாற்பறெத் தக்கதீ நிலை
இரூப்பினும் அதனை மறேக்கொளல் இல்லலை.
அஃது திருமணம் அல்ல ஆதலால்!

என்தின் வறிந்து தன்செங் காந்தள்
அரூம்பு விரற்கிளி அலக நகத்தால்
நன்று சொறிவாள் என்று கருதி
மணச்சட்டத்தால் மடக்க நினைப்பது
திருந்திவரூம் நாட்டுக்குத் தீ யளடுத் துக்காட்டு!
மங்கயைர் உலகின் மதிப்புக்குச் சாவும்ணி!

மலம் மட்டத்தான் மலர்பறித் தனேனில்
காளிர் மலர்ச் சோலை கோவென்றழாதா?

திருமண மின்றிச் சதெத்தால், அந்தச்
சில்லிட்ட பிணத்துக்குத் திருமணம் செய்ய
மெல்லிய வாழ்கை கன்றவைட்டுவது
புரோகிதன் புரட்டுநில! அதனைத்
திராவிடர் உள்ளம் தீண்டவும் நாணும்மே!

<http://www.tamilnation.org/literature/bharathidasan/mp166a.htm#dt218>